

Holdt Ned af en Tjørn

Svartsot

Alle guds børn ræddes den, døden med mange navne
Pestilens, farsot, digredøden raser
Aldrig en krig eller hungersnød har haft os i deres favne
Som soten knuger os nu - dommedagen varsler!

Jeg er ikke en holden mand, men har, hvad jeg har nødig
Aldrig var jeg ærekær, og aldrig uærbødig
Jeg horede ej og drak kun lidt, forsyndelser var få
Hvi gud så takker troskab med svig kan jeg ej forstå

Alle guds børn ræddes den, døden med mange navne
Pestilens, farsot, digredøden raser
Aldrig en krig eller hungersnød har haft os i deres favne
Som soten knuger os nu - dommedagen varsler!

Det begyndte med en hosten, brækning kom derpå
Mit bræk, det var rød af blod, og kræfterne var få
Guds mærke på mit bryst, det blåliggrøde sår
Så kom der sorte blegner på min ryg og lår

I søvnløse nætter kom kramperne i spjæt
Andre gange ville pilskarpe stik vække mig med et sæt
Smerterne blev til bylder i armhulen og skrævet
Stinkende edder flød da byldeerne var revnet

Jeg brænder op mens en skælven lammer min krop
Lægedom kan ej hjælpe, hverken salve eller kop

Alting har en ende, og min tid er ved at udrinde
Til gud var jeg altid huld, så hvi en ende som denne?

Begravet med min bror, smidt ned i den kolde jord
Ingen klokkes kimen, ingen mindeord

Begravet med min søster - døden os alle høster
Aldrig mere vil jeg kende trøst ved en kvindes bryst

Der graves en grav til os, guds hjemkaldte børn
Og når vores forbandede lig når dens rand, bliver vi holdt ned
af en tjørn
Holdt ned af en tjørn

Det sortner nu...